

- 11 Prædilectio filiorum positorum in conditione non admittenda quoad portionem patruorum.  
 12 Filii ut dispositivè vocati censeantur ad portiones patruorum in fideicommissis transversalium opus habent conjecturis urgentissimis.  
 13 Substitutus cognitus restatori dilector præsumitur, quām filius hæredis positus in conditione.  
 14 Dispositio Text. in L. Hæredes mei, cùm ita sit. ad sen. Conf. Treb. procedit non obstantibus nonnullis conjecturis.  
 15 Reciproca inter primos hæredes non sufficit ad impediendam resolutionem pluralitatis singularitatis.  
 16 Nec quod substitutio sit facta pluribus collectivè vocatis.  
 17 Rursus nec qualitas legitimæ nativitatis adjecta filiis positis in conditione.  
 18 Digressus ad plures gradus substitutionum relictus in d. Textu.  
 19 Prohibitio alienationis inter vivos inducit fideicommissum conservatorium, non verò restituторum, & n. 20.  
 20 Ratio conservandi agnationem corroborat prohibitio alienationis, at non inducit fideicommissum restituторum.  
 21 Maxime si concepta est sine ullo verbo dispositivo.  
 22 Fideicommissum reciprocum lineare non inducitur ex prohibitione alienationis, quatenus per eam induceretur fideicommissum restituторum.  
 23 Ratio conservandi agnationem cum intelligatur in singulis lineis non inducit reciprocum.  
 24 Vocationem certæ personæ in casu alienationis repugnat prædilectioni filiorum positorum in conditione.  
 25 Immo excludit eorum dispositivæ vocationi ad portionem patrui.  
 26 Agnationis contemplationem excludit prælatio feminarum masculis.  
 27 Vocationem filiorum positorum in conditione sufficit esse dubiam ne excludatur substitutus.

## DECISIO XIX.

**N**on esse dandam Immissionem Cataldo agenti ex Persona Elisabeth de Neriis pro vindicandis Bonis subjectis Fideicommisso Demophontis de Neriis, responsum fuit in Audientia diei 6 Decembri anni elapsi coram Me, ob defectum purificationis ejus substitutionis, ex qua successionem debitam fuisse eidem Elisabeth prætentebatur. Admisso tamen eodem Cataldo ad impugnandum editam resolutionem, fuit actum de ejus fundamentis in Rota diei 17 Martii proxime præteriti, & usque tunc nutare illa cœperunt, nam ob scissuram Suffragiorum dictum fuit, item proponatur, & hodiè reassumpto illorum examine penitus corruerunt, cùm prodierit Rescriptum, Recendum ejē à Decisis.

Constitit enim à contrario de præficatione substitutionis Elisabeth Auctricis Cataldi ex Testamento Demophontis, in quo iste disposuit instituendo sibi hæredes Andream, Sebastianum, & Joannem Baptisam ex Bartholomeo fratre Nepotes, Cum hoc pacto, & conditione (sunt verba Testatoris) quod alter alteri moriatur, & alter uni, & si casus evenerit, quod supradicti Hæredes sic ut supra descripsi moriantur absque filiis legitimis, & naturalibus iuncto, & eo casu voluit, & mandavit succedere in dicta hæreditate infra scriptas ejus Nepotes feminas ex dicto q. Bartholomeo natus, & sores respectivè dictorum DD. Andrea, Sebastiani, & Joannis Baptista, videlicet Catharinam, Ma-

Peregrin.

## Ad Castillum de Alimentis.

- Peregrin. dicto artic. 13. nu. 56. Fusar. de Substitut. quæst. 473. num. 105. Mans. consult. 219. num. 5. Torr. var. quæst. Jur. dicta quæst. 19. num. 5. vers. Et hæc Jententia, Rota decis. 804. num. 1. & seq. part. 1. divers. & in dictis decis. 487. num. 7. & seq. & decis. 521. num. 2. & 3. part. 19. recent. cum alii pariter in Spoleana Immissionis §. Absoluta coram Eminentissimo Domino Cardinali Althann.; Tum & fortius quia substitutio Elisabeth in Demophontis Testamento non est facta per Collectivam universalem qualis fuisset si omnes, si uterque, sed sub conditione si supradicti hæredes, & si retento sensu distributivo, sub quo fuerant instituti, ut benè ponderant Trentacing. de Substitut. part. 2. cap. 6. numer. 35. Mans. dicta consult. 210. num. 5. & 6. vers. & ultrà, Torr. dicta quæst. 19. num. 4. & 5. vers. Ergo tanto, De Luc. decis. 95. num. 2. de Fid. Larrea decis. Granat. 61. num. 15. Rota eadem decis. 521. num. 5. & seq. part. 19. & allegat. decis. 48. num. 18. apud Balducc. maximè ob superaddita alia verba sic ut supradicti, quæ uti geminata, & relativa, magis repetunt qualitatem distributivam, sub qua idem fratres fuerant scripti hæredes, Fusar. de Substitut. quæst. 473. num. 4. & 23. Rota decis. 128. num. 6. & seq. part. 15. recent. quicquid dixerit decis. 123. num. 15. coram Priolo, dum fuit revocata per d. decis. 128. part. 15. ubi num. 7. dictum fuit, quod verba, Dicti Domini &c. uti correlative ad cuiuslibet Hæredis personas præ se ferebant distributionem, aut saltem sonabant in simplicem pluralitatem nulla Collectiva vestitam, quæ propteræ resolvitur in singularitatem.

Minusque procedit, quod pluralitatis resolutio in singularitatem impeditur ab existentia personæ prædilectæ, nempe ipsius Christinæ filiæ Joannis Baptiste alterius ex hæredibus, quæ ex Testatoris voluntate debeat Substitutum excludere, juxta pariter firmata in decis. §. Ad impediendum. Nam quicquid effet si Christina foret ex descendentibus ipsius Testatoris, vel saltem proximior, quam Elisabeth ultimo defuncto, utique cum è contrario simus in transversalibus, & Elisabeth sit soror, & proximior Sebastiano ultimo defuncto, quam sit Christina illius ex fratre Neptis, nequam subtilis hujusmodi prædilectio, & in modo potius, concurrit in eadem Elisabeth, cùm ad differentiam dictæ Christinæ fuerit cognita Testatori, & ab hoc substituta, & vocata proprio nomine, etiam cum illa immediata declaratione non aliis, aliter nec alio modo, ex quibus præ cognitione Testatoris, & specifica vocatione semper ad hunc effectum arguitur major prædilectio, Bellon. de Jur. acr. cap. 6. quæst. 16. num. 43. Cyriac. Contr. forens. cap. 114. num. 56. & 59. Roccâ disput. Jur. cap. 22. num. 2. Rota in dicta Romana, seu Januen. Bonorum apud Balducc. tit. 3. decis. 48. num. 2.

Quales utique non erant ex, quæ pro Christina adductæ fuerant; nam plerisque ex eis concurrebant etiam in responso Papiniani exposito per dictum Text. in L. Hæredes mei §. Cum ita quibus non attentis, adhuc ad exclusionem positi in conditione fuit admissus substitutus ad portionem defuncti sine filiis, quas quidem conjecturas concurrentes in dicto Textu reassumit distinctè Rota in dicta laudata decis. 521. nu. 1. & 2. & per tot. par. 19. & de reciproca signanter inter primos hæredes nullam vim faciente ad prædilectionem filiorum positorum in conditione, & ad impedimentum resolutionis. Pluralitatis in singularitatem expendunt etiam Fusar. de substitut. quæst. 473. n. 118. Mantic. de Conjectur. lib. 11. tit. 5. num. 29. Hieron. de Leo decis. 121. nu. 56. Rota decis. 196. num. 6. coram Ja. me. Gregor. XV. decis. 804. num. 6. & seq. par. 1. divers. & decis. 82. num. 6. & 7. post Torr. de Pact. & etiam in decis. 487. num. 3. & seq. par. 19. sicut de substitutione facta in tota hæreditate, & omnibus collectivæ vocatis (quæ tamen in casu nostro etiam deficit, quia Testator in casu obitus Hæredum sine filiis mandavit succedere in dicta hæreditate infra scriptas ejus neptes, quæ verba exprimunt mentionem hæreditatis cum sensu distributivo, & resolutivo, ut supra

Absque eo, quod Christinæ prædilectio in concursu majoris proximitatis Elisabethæ tam cum gravante, quam cum gravatis erui possit, ex quo tamquam posita in conditione cœteatur ex Urbis Statuto Cap. 142. lib. 1. dispositivæ vocata. Hæc enim dispositiva vocatio à Statuto inducitur ad portionem tantum proprii Parentis, cuius respectu filia posita fuit in conditione, sed non etiam Patruorum; Ideoque argumentum prædilectionis applicari non potest, quando, prout hic, agitur de eorumdem Patruorum portionibus tantum, in quibus verificata de facto fuit conditio, quod deceferint sine filiis, ut in his